

pler Israel på denne måde. Til hr. Buksti: Er der overhovedet grænser? Man vil følge udviklingen, siger man, men jeg synes da ikke, det kan blive meget værre.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Vi kan jo få en lang debat her i dag, kan jeg høre, når man kan stille spørgsmål af den karakter. Jeg vil bare svare hr. Keld Albrechtsen: Ja, det kan blive for meget.

Jens Kirk (V):

Som jeg sagde under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 6, kan Venstre også støtte B 7, B 8 og B 9. Vi lægger også vægt på, at der ved forlængelsen af disse aftaler her er lagt vægt på fred, demokrati, fri handel og hvidvaskning af penge og narkotika. Vi mener også, at det er i EU-regi, vi skal have disse aftaler med de øvrige Middelhavslande, og at det er dér, vi skal sige vores mening om, hvornår tingene går for vidt. Det er jo også sådan, som det står i forslagene, at aftalerne kan opsiges, hvis vi kommer for vidt.

Kent Kirk (KF):

Vi er også meget positive over for de tre aftaler, idet vi ser to vigtige politiske signaler her. Det ene er selvfølgelig spørgsmålet om EU's forhold til Israel, og hvordan og hvorledes vi kan påvirke fredsprocessen. Der lægger vi meget stor vægt på, at der i aftalen nu fastlægges en form for, hvordan den politiske dialog skal foregå imellem Israel og EU.

Det andet er om middelhavspolitikken i det hele taget. Hvordan og hvorledes vi kan sikre, at EU er aktiv for at afbalancere forholdet i Middelhavsområdet. Vi ser, at hvis vi ikke gør noget, kan vi risikere, at der kommer store flygtningestrømme fra Marokko og andre dele af Nordafrika til EU, og så er det meget bedre at indgå aftaler, således at de mennesker også kan se, at de har mulighed for at være beskæftiget i de lande, de er født i og statsborgere i.

Men dér vil jeg godt sige, at jeg synes faktisk, at aftalerne er dårlige set med Marokkos og Tunesiens øjne. Jeg synes ikke, at man har været tilstrækkelig large fra specielt de sydeuropæiske EU-landes side til at vise, at man også er parat til at åbne op for deres produkter.

Når jeg læser de forskellige toldtariffer igennem, kan jeg jo se, at det stort set er produkter, som ikke er forarbejdet inden for landbrugsom-

rådet, man har lov til at eksportere til EU. Og det er stort set på tidspunkter, hvor vi i EU ikke selv kan producere dem, og lige så snart vi selv producerer dem, ja, så er man i den situation, at så lukkes der, og så pålægges de told igen.

Jeg ved godt, at det ikke har været dansk politik, men vi ved også, at Kommissionen, da den forhandlede de her ting, var under stort pres fra Middelhavslandenes side. Jeg synes, det bør siges her i Folketinget, at det ikke er tilfredsstillende, at man på den ene side på EU-topmøder påberåber sig kravet om, at nu skal EU have en aktiv middelhavspolitik for bl.a. at afbalancere spændingerne i området, og på den anden side, når man sidder og forhandler konkrete aftaler, blokerer for, at de aftaler også kan være medvirkende til, at de mennesker, de kommer til at omhandle i de pågældende lande, også kan nyde tilstrækkelig gavn af dem.

Men jeg er også sikker på, at udenrigsministeren er enig med mig i det synspunkt, og det er et synspunkt, vi fra dansk side formentlig fremover også vil føre frem i EU-sammenhæng, men under alle omstændigheder ser vi det her som et skridt i den rigtige retning, og derfor kan vi også tilslutte os ratificeringen af den.

Steen Gade (SF):

I SF er vi meget store tilhængere af, at EU har og udvikler en middelhavspolitik. Der er ingen modsætning mellem det og så åbningen over for Central- og Østeuropa. Internt i EU er det også en nødvendig balance, man må finde, men ved siden af det er det helt afgørende for en økonomisk, civil sikkerhedspolitik i Europa, at der gøres noget ved disse enorme gab, der er levestandardsmæssigt i Middelhavsområdet – vores Rio Grande, om man vil. Så i den forstand og på den måde er SF positiv over for, at denne proces er startet, og at man laver noget, der hedder Euro-Middelhavsassocieringsaftaler.

Så vil jeg udbygge det, hr. Kent Kirk sagde, eller støtte det, hr. Kent Kirk sagde, ved at sige, at disse aftaler ikke er blevet gode nok. Der etableres en samarbejdsstruktur, og det er, når det kommer til stykket, det mest positive.

Der er også i traktatteksten nogle målsætninger om, at vi skal åbne vores markeder på landbrugsområder, men når man så læser i detaljer, så handler det hele jo om, at der stort set er lukket af. Det er en vigtig opgave at bruge indgåelsen af aftalerne til fortsat at øve pres for at åbne op for deres varer på vores markeder.